

også kendt til pensionsordninger på overenskomstområdet i adskillige år – fortrinsvis funktionærområdet.

Vi ser store problemer i forslaget skattebe-
gunstigelser, herunder fradragene. Tilsvarende
med lånekautioner, og vi ser også problemer i
forhold til EU og de bestemmelser, der er dér.
Det er måske noget, man kunne komme ud over
og løse, men det allervigtigste og største forbe-
hold, vi har, er, at en pensionsopsparring for den
enkelte medarbejder i en virksomhed, der pr.
definition kan gå fallit, vil kunne betyde, at
modtageren, pensionsopsparereren, kan komme
til at stå uden midler til sin pension. Det vil vi
være stærkt, stærkt betænkelige over for, og vi
er derfor imod forslaget.

Svend Erik Hovmand (V):

Venstre ønsker at fremme medejendomsretten i
danske virksomheder, og vi tror på, at det har
en stor betydning for den enkelte virksomhed,
at medarbejderne har en personlig interesse og
et personligt medansvar for, hvordan virksom-
hedens årsresultat kommer til at se ud. Men for
os er det en forudsætning, at det sker på frivillig
basis – frivillig for medarbejderne, frivillig for
virksomhederne.

Vi har også en række andre forudsætninger,
som vi har fremhævet ved flere lejligheder, for-
udsætninger, som ikke er forenelige med de
kollektive tvangsordninger, som SF-forslaget på
nogle områder i hvert fald lægger op til.

SF er tilhænger af, at medarbejderne får ind-
flydelse, nøjagtig som vi er det, men deres for-
slag er ikke foreneligt med vores tanker om en
individuel ret til for den enkelte selv at kunne
disponere over sine midler. Så vidt jeg kan læse
af forslaget, kan man f.eks. ikke frit tage sine
penge ud af virksomheden, hvis man rejser fra
den.

Vi mener også, at en række andre bestemmel-
ser i SF's forslag nærmer sig det ekspropriative i
forhold til de nuværende ejere, og man kan der-
for frygte for fremtidige investeringer i dansk
erhvervsliv.

Jeg skal ikke gå dybere ind i forslaget, men
kun til slut udtrykke min beklagelse over, at
rødkløverregeringen afskaffede et af de mest
betydningsfulde skridt til fremme af medeje i
dansk erhvervsliv, da man med skattereformen
fjernede skattebeholdningerne for ikkebørsno-
terede selskaber.

Vi har en køn erhvervsminister, men det ser
altså ikke kønt ud, og der er ikke mange kønne

blomster for erhvervslivet i den skattereform,
som man fik vedtaget sidste år.

Er man et børsnoteret selskab, slipper man for
udbytteskat af de første 100.000 kr. Er man ikke
børsnoteret, har man ikke denne mulighed. Det
synes vi er en urimelig diskrimination over for
mange mindre og mellemstore virksomheders
muligheder for at engagere deres medarbejdere
mere i den enkelte virksomheds drift. Det er et
virkeligt anslag mod de mindre og de mellem-
store virksomheders mulighed for at fremme en
frivillig ordning for deres medarbejdere.

Derfor ser vi i øvrigt også frem til den debat,
som jeg går ud fra vi skal have, når skattemini-
steren senere på måneden bliver færdig med sin
redegørelse om medarbejderaktier.

Kai Dige Bach (KF):

Tanken om medarbejdereje i dansk erhvervsliv
tiltaler Det Konservative Folkeparti meget. Vi
tror på privat ejendomsret og konkurrence som
incitamenter til effektiv virksomhedsdrift. Vi er
også overbevist om, at engagement og ansvars-
følelse for den virksomhed, hvor man arbejder,
er såvel personligt udviklende som samfunds-
gavnligt og fremmes ved forøget ejerskab.

Men vi foretrækker den model, der har skabt
det samfund og den levestandard, vi har, nemlig det
individuelle ejerskab. Jeg har personlig siden
min pure ungdom, da jeg var medlem af Dan-
marks Kommunistiske Ungdom, sympatiseret
med det kollektive ejerskab, men alle mine erfa-
ringer siden har desværre vist, at vi mennesker
ikke er gode nok til den smukke kollektive tan-
ke, når den skal føres ud i livet.

Det er ellers et gevaldig teknisk forslag, SF
her fremlægger. Skattefrihed og skattebegunsti-
gelse, statskaution og forkøbsret til kapitaludvi-
delser skal sikre en kollektiv fond så megen
ejendomsret som muligt i et upersonligt ejer-
skab.

Man kunne godt vælge at diskutere forslaget
enkelte punkter, f.eks. rimeligheden i, at fon-
dens overskud tilfalder fonden og ikke medar-
bejderne, rimeligheden i, at fondene kan overtage
virksomhederne skattemæssigt billigere ved
salg eller generationsskifte end individuelle eje-
re, rimeligheden i, at fondene skal have en be-
styrelsesplads uanset kapitalandel og uden hen-
syn til, at man allerede har medarbejderrepræ-
sentanter.

Man kunne også spørge, om det er meningen,
at en særlig mindretalsbeskyttelse skal være af-
talt eller lovbestemt – det fremgår ikke med klar